

Kollapsende vestligt finanssystem: Hoenig og Bair advarer om, at Federal Reserve atter lader bankerne fremkalde et kollaps

30. april, 2018 – Den afgående næstformand for USA's Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC; USA's statslige indskudsgarantifond) Thomas Hoenig og tidligere formand for FDIC Sheila Bair advarede i *Wall Street Journal* den 26. april mod Federal Reserves plan om at sænke kravene til de største bankers egenkapital og siger, denne risikomodel »mislykkedes med at forudsige kollapset i 2008«, og vil gøre det igen.

Hoenig og Bair skrev, at de største bankholdingselskaber uvægerligt vil bruge den kapital, der frisættes under Feds ændrede regler, til at udbetale dividender eller investere i trading/broker-dealer spekulation, og ikke til udlån.

I 2004 fik investeringsbanker på katastrofal vis lov at geare sig selv helt op til et gæld-til-egenkapital forhold på 30:1. Som resultat var Lehman, f.eks., gearet i forholdet 38:1 på det tidspunkt, hvor det gik konkurs og udløste en generel bankpanik.

»Amerikas største banker er blandt de mest gearede finansielle institutioner, der opererer i landet i dag«, skrev de. »De får lov at finansiere lån og andre aktiviteter med 94 cent i gæld og kun omkring 6 cent i håndgribelig kapital for hver dollar i aktiver. Deres profit slår rekorder – for nogle tager den en himelflugt på 35 % til det højeste nogen sinde ... Vi er derfor bekymrede over, at Federal Reserve og Kontoret for

Valutakontrollen overvejer forslag, som ville gøre yderligere stigninger i bankgearing mulige ...

»Den idé, at sænkelse af kravene til bankernes egenkapital skulle styrke udlån, er en vandrehistorie. Omfangsrig research viser, at banker med højere egenkapital udlåner mere, ikke mindre, gennem forretningscyklusser ...

Husk, at, i begyndelsen af krisen i 2008 havde de amerikanske banker håndgribelig kapital i aktiver på omkring 3 % eller 97 cent for hver dollar aktiv. De mistede den dobbelte kapital og fik billioner af dollar i likviditet og anden hjælp, støttet af skatteborgere til at give dem bail-out (statslig bankpakke) og stabilisere økonomien. I løbet af denne periode faldt deres evne til at låne ud med truslen om insolvens, der voksede.«

Foto: Tidligere formand for FDIC Sheila Bair og afgående næstformand Thomas Hoenig.

Macron taler på vegne af Imperiet – Hører Trump efter?

Leder fra LaRouchePAC, 25. april, 2018 – Hvis man troede på, at præsident Trump accepterede den franske præsident Emmanuel Macrons fantasmer for den samlede amerikanske Kongres i dag, så ville man acceptere, at Trump skulle være rede til at underkaste nationen Det britiske Imperiums kollapsende, gamle paradigme. Macron, der tydeligvis talte for Imperiet (som franskmændene plejer at gøre) opførte sig, som om Trump havde aftalt med ham, at USA skulle forblive i Syrien som en besættelsesmagt; at Trump snart ville vende USA tilbage til

den fascistiske, grønne Paris-aftale om afindustrialisering af verden for at »redde planeten«[1] og at, når Trump taler om »fake news«, mener han russerne.

Pardon, Monsieur, men det britiske kupforsøg mod vores præsident er endnu ikke lykkedes; faktisk er det i store vanskeligheder, med MI6-agent Christopher Steele og hans amerikanske medskyldige i Obamas efterretningssamfund og i Obamas Udenrigsministerium, der selv står over for retsforfølgelse for kriminelle handlinger. Medlem af Repræsentanternes Hus for Californien, Devin Nunes, har, med sit formandsskab for Husets Efterretningskomites efterforskning af anklagerne bag Russiagate-fupnummeret, fastslået, at »der ikke var nogen officiel efterretning, der blev brugt til at indlede denne efterforskning«. Det var snarere alt sammen britiske løgne, der blev bragt til torvs i massemedierne som »fake news« – som Trump korrekt har fremført og gentaget fordømt.

Monsieur Macron fik, desværre, en heltemodtagelse af de korrupte medlemmer af USA's Kongres, der stod op og applauderede og højlydt jublede, da Macron sagde, at menneskeheden var i færd med at ødelægge denne planet; at CO2 ødelagde ethvert håb for vore børnebørn; at »der er ikke nogen Planet B«, og at »vi må arbejde sammen for at gøre planeten stor igen«. Prins Philip kunne ikke have sagt det mere diabolsk.

✘ [1] Se Introduktion til *EIR's Rapport: »Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!«* Inkl. oversigt og links til de artikler, der er oversat til dansk. En forhåndsvisning som pdf er tilgængelig.

Men Trump har hidtil ikke kapituleret over for dem, der truer ham, og som forlanger, at han opgiver sine løfter til det amerikanske folk, der skaffede ham valgsejren. Trump lægger skylden for »fake news« på USA's og UK's presseherer, ikke Rusland. Han hævder, at udvikling er vigtigere end

klimaforandringens falske videnskab. Han insisterer på, at USA må blive venner med Rusland. Han annoncerede ligeledes tirsdag, at han sender sit økonomiske team til Kina, hvor »vi har en virkelig god mulighed for at indgå en aftale« med Xi Jinping, som er »en fantastisk fyr og én af mine venner«.

Det er præcis dette, som briterne og deres aktiver i USA, såvel som i Frankrig, er desperate for at forhindre. Der er et potentiale for, at der i USA og Europa skabes en massebevægelse imod den imperiale krigspolitik, der drives frem af britiske løgne. Folk reflekterer nu over Tony Blairs eventyr for børn om masseødelæggelsesvåben i Irak, som lancerede de seneste 15 års blodbad og ødelæggelser i hele Mellemøsten, og som atter drev skabelsen af udstrakte terroristnetværk med grobund i de befolkninger, der var mål for denne destruktion, og ligeledes var det, der drev millioner af desperate flygtninge, som således bragte kaos i Europa. En tysk, parlamentarisk komite fastslog 20. april, at det britiskanstiftede missilangreb mod Syrien var »en overtrædelse af folkeretten«, selv om den ynkelige kansler Angela Merkel kaldte det for »nødvendigt og passende«. Verden må i sandhed sige »aldrig mere« til det britiske imperiekrigsparti.

Verden må ligeledes sige »ja« til den Nye Silkevej som det eneste alternativ til diktater fra 'the lords' fra finanscentrene i City of London og Wall Street, som ikke vil sky noget middel for at redde deres bankerotte system for storstilet spekulation og ditto svindel. De er helt villige til at løbe risikoen for en global krig for at forhindre USA i at gå sammen med Kina og 140 andre nationer, der nu ser en vej ud af nedskæringer og krig gennem det Nye Paradigme, der udtrykkes gennem Kinas Bælte & Vej Initiativ. Den indiske premierminister Narendra Modi rejser til Kina i denne uge med den hensigt at bringe Indien ind i et samarbejde med Kina og Rusland i det globale udviklingsalternativ. Hvis præsident Trump bringer USA ind i et fuldt og helt samarbejde i den Nye

Silkevej, ville dette komplettere »firemagtsalliancen«, som Lyndon LaRouche længe har promoveret som den kraft, der er nødvendig for at gøre en ende på Det britiske Imperium.

Ved at forene Øst og Vest, kan vi for altid afskaffe imperiepolitikken med sin »del og hersk«, og menneskeracen kan gå fremefter med opbygningen af en fremtid for menneskehedens fælles mål. Der er intet valg, og dette er et dyrebart mulighedens øjeblik, vi ikke må forpasse.

Foto: Præsident Trump og præsident Macron fra Frankrig, . 24. april, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Fjern krigens tåger: Løgne, forbandede løgne; forbandede britiske løgne

*Lederartikel; Flyveblad, fra LaRouchePAC, 16. april, 2018 – Mandag, den 16. april, portrætterer Washington Post præsident Donald Trump som værende omgivet af et forræderisk udenrigspolitisk team, der konstant og konsekvent lyver for ham om Rusland og om skridt, dette team har taget i præsidentens, og i jeres, navn, imod Rusland og Kina. **WP forsøger at hævde, at Trumps nationale sikkerhedsstab iscenesatte et paladskup imod ham med hensyn til Rusland og Syrien, og at Trump tabte denne kamp.***

Men præsidenten handlede omgående imod forræderne omkring ham. Han forkastede udnævnelsen af Nikki Haleys assistent, aldrig-Trumperen Jon Lemer, til en national sikkerhedspost, for Mike Pence. Det Hvide Hus annoncerede, at nye sanktioner mod

Rusland, baseret på Ruslands støtte til Syrien, og som Nikki Haley promoverede blot i går, blev kaldt tilbage. Det blev offentligt meddelt, at præsident Trump stadig ønsker at mødes med Vladimir Putin, men en dato er endnu ikke fastlagt.

Samtidig pralede den franske præsident over for hele verden med, at det var ham, der narrede præsident Trump til at udføre et missilangreb mod Syrien, som herved genoplivede selve Hillary Clinton/Obama-doktrinerne for regimeskifte, som det amerikanske folk, helt rigtigt, afviste i valgene i 2016. Dette sætter blot scenen for et voldsomt, politisk bagslag for Frankrigs præsident.

Med tågen fra sidste uges handlinger, der nu letter, bliver flere aspekter af vores nuværende situation meget, meget klarere. Alt imens angloamerikanerne er ved at falde over deres egne fødder for på tåbelig vis at erklære, at de har fået Trump manøvreret ind i et bur, så står det meget klart, at deres proklamerede sejr er en Pyrrhusejr, som udgør arrogante vrangforestillinger og kun er midlertidige. De opførte sig ansvarsløst, og muligheden for et bagslag er enormt og revolutionerende for verden, hvis det amerikanske folk nu går sammen med Lyndon LaRouches krav om at »annullere Det britiske Imperium«. På intet tidspunkt, siden Franklin Roosevelt erklærede sin plan om at gøre en ende på britisk kolonialisme, har det anglo-hollandske imperium været så sårbart og eksponeret. Her er de relevante træk af vores nuværende situation:

1. Svindelnummeret med det kemiske angreb i Syrien; svindelnummeret med Skripal-forgiftningen i Storbritannien, samt det britiskinspirerede kup mod vores præsident, er alle en del af én og samme, britiske, strategiske pakke. Storbritannien er nu, sammen med sin mangeårige puddel Frankrig, ude efter at anføre den vestlige verden i at udfordre Rusland og Kina, der påstås at praktisere noget, der skulle hedde »totalitær kapitalisme«. Her er, hvordan den britiske

imperieskriverkarl Allister Heath beskrev det britiske motiv for forgiftnings-svindelnemrene i Salisbury og i Syrien, i londonavisen Sunday Telegraph den 14. marts:

»Vi har brug for en ny verdensorden, der kan gå op imod totalitære kapitalister i Rusland og Kina ... En sådan alliance ... ville på dramatisk vis ændre den globale magtbalance og gøre det muligt for de liberale demokratier, endelig at kæmpe tilbage. Det ville give verden den form for robuste institutioner, der kræves for at holde Rusland og Kina tilbage ... Storbritannien må have en ny rolle i verden: at opbygge et sådant netværk ville være vores perfekte mission.«

På den anden side af vandpytten, som de siger, udkom der, nøjagtigt samtidigt, en tilsvarende, stiftende erklæring fra 68 tidligere embedsmænd i Obama-administrationen, der har dannet en gruppe ved navn **National Security Action**, og som tilsigter at sikre Donald Trumps afsættelse og angreb mod Rusland og Kina.

2. Russerne siger nu, at de har uigendrivelige beviser for, at de Hvide Hjelme, en hjælpeorganisation, der er associeret til al-Qaeda og modtager finansiel støtte i millionklassen af den britiske regering og U.S. AID, iscenesatte det kemiske angreb i Douma, Syrien, på direkte tilskyndelse fra London. Beviserne omfatter fotografier og aflytninger. Samtidig har et uafhængigt, schweizisk laboratorium, der samarbejder med OPCW, fastslået, at den gift, der blev brugt på Skripal og datter, var noget, der hedder BZ, et stof, der aldrig blev udviklet i Rusland, men som i stedet har hjemme i både USA's og UK's programmer for kemiske våben. Disse påstande er helt i overensstemmelse med uafhængige analyser, som LaRouchePAC har fremskaffet i løbet af de seneste 10 dage. (Se: '**Der var intet kemisk angreb i Syrien**' og '**Assads kemiske våben: Endnu et britisk eventyr for børn**').
3. Der er allerede i Storbritannien en enorm, folkelig

reaktion, som kommer fra Labour-partiet og Brexit-bevægelsen, mod disse løgne. De sammenligner meget passende de »klassificerede« beviser for forgiftningssvindelnemrene med de løgne, der førte til den katastrofale Irakkrig. På samme måde gik de glemte amerikanere her i USA, der valgte Trump til at afslutte dette nonsens, sammen med LaRouchePAC og protesterede højlydt imod det syriske angreb hele sidste uge. Denne protest trak efter alt at dømme verden væk fra en balanceren og poseren på kanten af atomkrig, anstiftet af Storbritannien, Frankrig og deres kolleger i det Demokratiske Parti og blandt de neokonservative i USA.

4. En hoveddrivkraft bag denne situation er det forestående finanskollaps af finanscentrene på Wall Street og i City of London. Langt fra at praktisere 'totalitær kapitalisme' er Kina, sammen med Rusland, midt i et projekt for massivt byggeri af infrastruktur og økonomisk udvikling, der har vundet tilslutning fra over 100 andre nationer i verden. Det udgør det største infrastrukturbyggeprojekt, menneskeheden nogensinde har påtaget sig, og det har det udtrykkelige formål at gøre en ende på fattigdom og hæve levestandarden på hele planeten. Kina og Rusland afsætter også betydelige andele af deres budget til rumforskning og fundamentale, videnskabelige opdagelser. Dette er den form for »at tænke stort«, som vi i USA plejede at praktisere. Det giver genlyd af det Amerikanske System for Politisk Økonomi. »Totalitær kapitalisme« er det ikke. Hvis præsident Trump accepterer Kinas invitation til at slutte USA til Bælte & Vej Initiativet, vil det snarere blive det Anglo-hollandske Imperium, og ikke Donald Trump, der henvises til historiens skraldespand.
5. Situationen er fortsat fuld af farer. Nikki Haley og John Bolton har forpligtet USA over for en militær respons, når som helst, en terrorist i Syrien kan iscenesætte endnu et falsk kemisk angreb. Ukraine er et andet muligt trigger point, der kunne bruges af dem, der

er involveret i forræderi mod vort land og vor præsident. Det står nu ligeledes klart, at en desperat Robert Mueller er ude på at gøre Donald Trumps advokat til statens bevis imod hans egen klient, en taktik, den beskidte Mueller gentagne gange har anvendt. Muellers taktik har måske denne gang fjernet det Sjette Tillæg til den Amerikanske Forfatning. Mueller er desperat, fordi Russiagate er sprængt i stykker, Comey er en fiasko og hele afdelinger af Obamas Justitsministerium nu konkurrerer om at afsløre hinandens forbrydelser.

Så med tågen, der letter, finder vi faktisk os selv på randen af en sejr. Spørgsmålet vil blive afgjort af den amerikanske befolknings mod til at kræve, og handle for, en afslutning af dette kup, en afsløring af de perfide, britiske løgne og en insisteren på at komme videre med genopbygningen af landet, og af planeten. Lyndon LaRouche har gentagne gange advaret imod pragmatisme i netop denne situation. Med et citat af apostlen Paulus, minder LaRouche os om, at »Thi for os står kampen ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.«[1] (Paulus' brev til efeserne, kap. 6, v. 12.) Vær en kraft for retfærdigheden og det gode.

(Det engelske Flyveblad kan [downloades her](#))

Foto: Den syriske præsident Assad og den russiske præsident Putin i Syrien, december, 2017. Photo: Kremlin.ru

[1] Den danske oversættelse iflg. Bibelselskabet.

Download (PDF, Unknown)

Federal Reserve og infrastrukturprojekterne

23. marts, 2018 – Med Federal Reserves hævelse af Federal funds-renten til 1,75 % onsdag, og med yderligere to planlagte rentestigninger, har man regnet ud, at Fed vil udbetale \$37 mia. i 2018 i renter på overskydende reserver (IOER) til banker, der fortsat har overskydende reserver i Fed. Det drejer sig i overvældende grad om storbankerne på Wall Street og i City og London og andre europæiske storbanker, samt de store, amerikanske, regionale institutioner; og de har stadig næsten \$20 billion i overskydende reserver i Fed, i form af amerikanske statsobligationer.

Fed vil således udbetale dem \$37 mia. i år, for *ikke* at udlåne disse overskydende reserver, men til fortsat at bruge dem som instrumenter for sikkerhedsstillelse til spekulative handler.

\$37 mia. ville finansiere både hele Gateway Projektet og udskiftningen af Poe Locks, helt til deres færdiggørelse; eller, en ny jernbanetunnel i Baltimores havn og hele Texas kystbeskyttelse mod oversvømmelse og plan for vandmanagement, der har ventet på finansiering, siden 1968.

Federal Reserve anlagde første gang i historien IOER under finanskrakket i 2008. Selv de to Republikanske ledere af Husets Komite for finanstjenesteydelser, Jeb Hensarling og Patrick McHenry, truede gentagne gange Fed-formænd på komiteen med, at, hvis Fed ikke standser denne praksis, vil Kongressen tvinge dem til det. Men Fed ignorerer dem; Wall Street behøver stadig denne »støtte«; og de har ikke forsøgt at handle på disse trusler.

Den gennemsnitlige rente, der tilbydes sparere, som køber CD'er (Credit Default Swaps), er stadig ikke engang oppe på 1 % og ligger på 0,91 %, iflg. American Banker.

Foto: Houston, Texas, august 2017. Det er påkrævende nødvendigt at finde finansiering til at gå i gang med moderne infrastruktur til beskyttelse mod oversvømmelser, der jævnligt forekommer i området som følge af orkaner og koster menneskeliv og enorme ødelæggelser.

Londons scenarie for krig, eller Kinas scenarie for fremskridt? Hvad vælger Amerika?

Leder fra LaRouchePAC, 19. marts, 2018 – Den britiske regerings nu dagligt eskalerende konfrontation med Rusland er drevet af de mest korrupte motiver og tilsigter frem for alt at trække USA ind i – det, der kunne blive krig, endda en »krig uden overlevende«.

I løbet af de seneste 48 timer er tre nye »narrativer« om angivelige russiske angreb mod Storbritannien blevet sendt ud af London, som konstant optrapper og forandrer den oprindelige, udokumenterede anklage om, at Rusland – og dernæst, russere efter præsident Putins personlige ordre – forsøgte at myrde en MI6-dobbeltagent i England. Og de britiske medier har gjort en dristig »militær udfordring af Rusland« ud af en øvelse med britiske ubåde, læsset med amerikanske atommissiler, sammen med amerikanske atomubåde under polarisen.

Hvilke motiver har den britiske udenrigsminister Boris Johnson, der ser ud, og agerer, som »Col. Blimp« fra tegneserien fra Første Verdenskrig, og Theresa May, der blev

premierminister ved et tilfælde, og som har den stilling, Johnson troede, ville blive hans? De er imperialister af en finansiell og geopolitisk London-orden, som, forventer de, vil blive håndhævet militært af USA.

De ser denne geopolitiske orden blive erstattet af Kinas nye paradigme for samarbejde mellem stormagter for alle nationers fremskridt og deres befolkningers produktivitet: Bælte & Vej Initiativet med nye infrastrukturprojekter og udryddelse af fattigdom. De ønsker Kina holdt tilbage, Bælte & Vej sat under City of Londons regler; men de kan ikke få det til at ske. De ønsker Kinas allierede Rusland konfronteret og endda udfordret til kamp.

De konfronteres selv med utilfredse britiske befolkninger og en determineret og bredt støttet leder i Labours Jeremy Corbyn, som bekæmper deres geopolitiske politikker og City of Londons finansielle, imperiale bankcentrums finansielle forbrydelser. De ønsker Corbyn tjæret som en »håndlanger for Kreml« af tabloidpressen, og drevet ud.

De ser fortsat stærk modstand mod Londons geopolitik fra præsident Donald Trump. Efter 18 måneders nonstop angreb på Trump, der har deres udspring i britiske efterretningstjenester, som sigter på at knække ham eller fjerne ham, går han stadig ind for samarbejde mellem stormagterne og vinder støtte i den amerikanske befolkning.

De står meget snart over for endnu et krak i London-Wall Street-kabalen, værre end i 2007-08. Det britiske Imperiums svar på denne trussel har altid været krig.

På trods af hysterisk støtte i de store medier, så har de »nye Churchills« fra London ikke det momentum, de forestiller sig, for krigskonfrontation. Ikke engang i UK – men, for dem er det, at køre USA, altid det, der tæller mest.

Det, der nu er afgørende, er, at præsident Trump og USA vælger tilbuddet fra Kina, Bælte & Vej Initiativet, og lader dets

paradigme for produktiv, økonomisk fremskridt dryppe lidt på os.

Skattelettelser og afregulering af Wall Street har ikke genoplivet, og vil ikke genoplive, amerikansk vækst fra dens lange stagnation, og heller ikke udfylde USA's enorme infrastrukturunderskud. Det vil derimod de tiltag, som stifter af *EIR*, Lyndon LaRouche, har foreslået, med begyndelse i Glass/Steagall-loven til at bryde Wall Street op. Disse tiltag, som omfatter den første, statslige kreditinstitution, USA har haft siden Franklin Roosevelts Reconstruction Finance Corp., har til formål at slutte USA til et globalt samarbejde mellem suveræne nationer for »menneskehedens fælles mål«.

Det betyder at vælge Kinas fremskridt til, og Storbritanniens krig fra.

Foto: Vladimir Putin og Theresa May diskuterede spørgsmål af fælles interesse for Rusland og Storbritannien. Hangzhou, Kina, 4. september, 2016 (Kreml).

Vil italiensk valg og muligt SPD-nej til stor koalition i Tyskland starte finanskaos på søndag?

Politisk Orientering 1.

marts. 2018

v/ formand Tom Gillesberg

»Velkommen til disse tider, hvor den sibiriske kulde strømmer ind over Europa og, kunne man da håbe på, kunne have den effekt, at folk lige kunne slå lidt koldt vand i blodet og tænke sig om et par gange og måske nogen tilmed kunne få kolde fødder over denne her konfrontationspolitik, som Claus Hjort Frederiksen og andre folk, der bare marcherer i takt til de kommandoer, der kommer ud fra London; at de lige kunne begynde at tænke sig om og sige, vil vi virkelig tage en fuld konfrontation med Rusland og Kina, for, hvis vi vælger at gøre det, så kan det kun ende med én ting, og det er atomkrig og den sandsynlige udryddelse af menneskeheden ... Man kan ikke tage en 'let lille krig' med Rusland eller med Kina, og så slutter det igen; det kan i sagens natur kun blive ved, fordi Rusland og Kina kommer ikke til at kapitulere og blive loyale, vestlige lakajer, det har de gjort klart for lang tid siden. Det har både Xi Jinping og Putin igen og igen signaleret. Senest i dag holdt Putin sin store tale til nationen i Rusland, hvor selvfølgelig, ved siden af alt det andet, hvordan sikrer vi økonomisk fremgang for den russiske befolkning og sørger for, at russerne kan være et glad folkefærd; men med i alt det her var så også en gennemgang af de meget aktive tiltag, man har gang i, inkl. nye typer af atomvåben, for at sikre, at ingen skulle få den tåbelige idé, at man kunne angribe Rusland og slippe af sted med det ...«

Helga Zepp-LaRouche: Lad os konsolidere det Nye Paradigme, Nu, hvor Det britiske Imperies kup mod Trump er afsløret. pdf og video

Derfor er det så meget desto mere vigtigt, at den eneste løsning på denne finanskriser, nemlig gennemførelsen af Glass/Steagall-bankopdelingen og de Fire Love, min mand, Lyndon LaRouche, har udarbejdet; at de nu kommer frem på bordet, og at der kommer et krav fra befolkningerne i alle landene om, at deres regeringer responderer til Xi Jinpings tilbud om at samarbejde med den Nye Silkevej. Europa, Tyskland, Italien, Frankrig, USA; de har alle et presserende behov for en forbedring og modernisering af infrastruktur.

Download (PDF, Unknown)

Briterne har bekendt kulør

Leder fra LaRouche PAC, USA, 6. feb., 2018 – Mandag intervenserede det britiske Udenrigsministerium i en høring i Højesteret i London i sagen om tidligere MI6-medarbejder, Christopher Steele. Steeles advokat forsøger at omstøde en tidligere retskendelse om, at Steele skal fremstille sig til afhøring i forbindelse med en af de mange løgne i det nu berømte dossier, han udarbejdede med det formål at bringe USA's præsident til fald. Sagen er blevet anlagt af en russisk borger, Aleksej Gubarev, hvem Steele løgnagtigt har anklaget for at have hacket ind i det amerikanske Demokratiske Partis computere (hvilket, som tidligere tekniske ekspert i NSA, Bill Binney, har vist, aldrig fandt sted). Detaljerne kan læses nedenstående – men det afgørende er, at Udenrigsministeriet, der fører tilsyn med MI6, sendte en advokat til retten »for det tilfældes skyld, at regeringen fandt det nødvendigt at kræve, at Steeles vidneforklaring blev begrænset, for at beskytte statshemmeligheder«, som det rapporteredes af BBC.

Hvorfor er briterne så interesseret i at forhindre sandheden om Steeles rolle, og briternes rolle generelt, i kupforsøget mod præsident Trump, i at komme frem? Kendsgerningen er, at hele »Russiagate«-sagen mod Trump er ved at nedsmelte, alt imens senator Chuck Grassley og kongresmedlem David Nunes har fokuseret på den primære rolle, som den britiske efterretningsagent Steele har spillet som den kriminelle hovedmedsammensvorne. Briternes desperate bestræbelse for at genvinde kontrollen over deres tidligere koloni, er i alvorlig fare.

Og dette er ikke en isoleret udvikling. Verden er gået ind i en kombineret krise, som ikke kan opretholdes i ret mange måneder, eller endda dage. Finanssystemet er oppustet og står

ikke til at redde, med udstedelse af fiktiv gæld for at dække over spekulationsboblen med endnu flere spekulative 'værdi'-papirer. De krav, der kommer fra Wall Streets og City of Londons herrer, om, at verdens nationer skal acceptere nedskæringspolitikker og følge IMF's diktater, finder nu kun døve øren, med næsten hele verdens udviklingssektor, der nu tilslutter sig det nye paradigme, som Kina tilbyder dem gennem den Nye Silkevej, og som bringer jernbaner, vandprojekter, industri og – håb – til verdens tidligere kolonisationer.

Og i USA har præsident Trump forsvaret sig mod de korrupte efterretningschefer fra Obamatiden, fordømt denne heksejagt og endda inviteret de russiske efterretningschefer til Washington (til regimeskifte-slængets absolutte rædsel), med det formål at samarbejde om at løse de vigtige spørgsmål i reelle, globale problemer.

Dette er et gunstigt øjeblik for præsidenten. I løbet af de seneste to uger har han ikke alene arrangeret de russiske efterretningscheferes besøg, på trods af de sanktioner, som Kongressen har påtvunget dem, men han har også afvist Kongressens krav om nye sanktioner mod Rusland. Han godkendte offentlighedsberetningen af »Nunes-memoet«, der afslører de forbrydelser, der er begået af Steele og oversidderne fra Obama-tiden i FBI og Justitsministeriet. Han holdt en State of the Union-tale, der fik 70 % eller mere støtte fra det amerikanske folk, netop, fordi han har inspireret til håb om en genrejsning af den forfaldne, amerikanske økonomi, en afslutning af epidemien med opiater og andre narkotiske stoffer, samt en genrejsning af Amerikas tidligere storhed.

Præsident Trump befinder sig således i en relativ favorabel situation til at konfrontere det overhængende kollaps af finansboblen i aktie- og lånemarkederne. Der findes kun én måde, hvorpå de vestlige økonomier kan reddes fra dette uundgåelige sammenbrud – en proces, der har sit fortilfælde i de politikker, som Franklin D. Roosevelt gennemførte i 1930'erne, og som reddede USA fra depressionen og verden fra

fascisme. De fiktive kapitaler må fjernes gennem en Glass/Steagall-reform af banksystemet således, at regeringen kan bruge den magt, den er givet af USA's Forfatning, til at etablere en nationalbank, som kan udstede kredit, der dirigeres ind i realøkonomien og igangsætte en proces for massiv videnskabelig forskning og udvikling, for at udforme en optimistisk fremtid for menneskeheden.

Det er dette, LaRouche har kaldt de Fire Love. Resolutioner til støtte for de Fire Love bliver nu introduceret i de lovgivende grene (delstatskongresser) over hele landet. Præsident Trump, der tidligere officielt har krævet en tilbagevenden til en politik for dette »Amerikanske Økonomiske System« i Hamiltons tradition, befinder sig nu i en position, hvor han kan gennemføre det, til trods for den kendsgerning, at han er omgivet af agenter for Wall Street, som er modstandere af det, og som kræver nationens underkastelse under den værdiløse spekulationsgæld selv, hvis det betyder økonomisk kaos og global krig. Den aktuelle ustabilitet på aktiemarkedet er blot en antydning af, at et krak i denne boble er overhængende.

Men, hvis gode mennesker i USA og Europa mobiliserer sig selv, og andre, til at gå sammen med LaRouche for at gennemføre de Fire Love og gå med i den Nye Silkevej, som LaRouche har været fortaler for og har promoveret i de seneste halvtreds år, så er et Nyt Paradigme for Menneskeheden inden for rækkevidde.

Foto: SIS-bygningen, eller MI6-bygningen, eller 'Legoland', eller 'Babylon-ved-Themsen'; den britiske hemmelige efterretningstjenestes hovedkvarter ved Vauxhall Cross på Themsens sydlige bred. Designet af Terry Farrell og færdigbygget i 1994. (Photo flickr.com/photos/duncanhl/)

Helga Zepp-LaRouche: Global politik formes i stigende grad af Kinas Nye Silkevej; Tiden er inde for USA at tilslutte sig. pdf og video

Så inden for dette system befinder man sig i et 'Punkt 22', og den eneste løsning er at gå tilbage til det, som Franklin D. Roosevelt gjorde i 1933: gennemfør Glass-Steagall, afslut kasinoøkonomien og så gå over til et banksystem efter Hamiltons tradition – man kan kalde det, hvad man vil, Reconstruction Finance Corporation eller Kreditanstalt für Wiederaufbau (kreditanstalt for genopbygning) – og når man først har gjort finanssystemet sundt igen, er der absolut intet til hinder for, at de vestlige lande fuldt og helt kunne samarbejde med AIIB, Silkevejsfonden og andre finansinstitutioner, der støtter Bælte & Vej Initiativet. Og dette er den eneste måde, hvorpå man kan undgå en total katastrofe, og det er, hvad folk virkelig bør være med til at gennemføre.

Download (PDF, Unknown)

Kina kommer med udfordring til verdenssamfundet om at rette op på finanssystemet

25. jan., 2018 – Alt imens den kinesiske præsident Xi Jinping ikke var til stede på dette års Økonomiske Verdensforum i Davos, så var meget af arrangementets fokus ikke desto mindre på Kina. Den kinesiske delegation, der bestod af både kinesiske regeringsfolk og en stor erhvervsdelegation, blev ledet af økonom Liu He, der, om end forholdsvis ukendt, har været økonomisk chefrådgiver til præsident Xi i en hel del år, men først i år blev valgt til Politbureauet, det Kinesiske Kommunistpartis højeste organ. Det er en almindelig antagelse, at de betydningsfulde forandringer i Kina hen over de seneste fem år, i en vis udstrækning skyldes Lius råd. Liu, der er en førende økonom, har skrevet vidtgående om krisen i 2008 og dens efterspil. I hans tale i Davos kom han med det, der kun kan anses for at være den største udfordring, som verdenssamfundet står overfor, nemlig at gennemføre fundamentale ændringer i det nuværende, globale finanssystem.

Med en fremlæggelse af det overordnede perspektiv for, hvor kinesisk politik er på vej hen efter den 19. Partikongres, identificerede Liu ét stort krav, én stor opgave, samt tre store kampe. Det store krav er at transformere økonomien fra vækst i højt tempo, til udvikling af høj kvalitet, hvor man, som Liu sagde, går fra en økonomi for »er det nok?« til én, der er baseret på »er det godt nok?«. Målet på kort sigt er at gå fra en indkomst pr. person på \$8.000 til \$10.000, og højere, frem til 2020. Hovedopgaven er at anvende en økonomisk reform for udbudssiden i økonomien. Dette omfatter en reduktion af overskydende kapacitet, reduktion af inventar i

boliger og nedbringelse af gældens gearingsgrad. De tre kampe er forebyggelse af risici, især finansielle risici, nedbringelse af fattigdom og fjernelse af forurening.

Formålet er, sagde han, »at bringe finanssystemet ind i bedre overensstemmelse, forebygge finansielle risici og gøre finanssystemet mere tilpasningsdygtigt til at kunne tjene realøkonomien«. Liu observerede, at det internationale samfund nøje fulgte de kinesiske bestræbelser.

Dernæst trak Liu forbindelser til det globale finanssystem:

»Hertil kommer, at styrkelse af risikobevidsthed og ændring af forventninger til markedet, og implicit garantier mht. moralfare, har skabt vigtige psykologiske betingelser for os til at forebygge og kontrollere finansielle risici. Jeg vil gerne fremhæve, at opbygningen af Kinas finansielle risici og vores respons til dem er nært relateret til det skiftende, globale marked. Det er grunden til, at vi hilser velkommen det internationale samfunds deltagelse i og samarbejde om Kinas bestræbelse på at adressere finansielle risici, da dette er uløseligt forbundet med globale bestræbelser for at opretholde økonomisk stabilitet.«

Han gentog betydningen af Bælte & Vej Initiativet, og at det er åbent for alle nationer, og vendte dernæst tilbage til finanskrisen. Alt imens han refererede til de første tegn på økonomisk genrejning sidste år og muligheden for et cyklisk opsving, så kom han også med en advarsel: »På et sådant afgørende tidspunkt må vi fokusere på afsmitningen fra den monetære politik fra verdens store økonomier og på ændringer i markeder for lån, egenkapital og råvarer på kort sigt. På mellemlangt sigt må vi være opmærksomme på spørgsmålet om arbejdskraftens produktivitet og på de skiftende opsparingsgrader i de store økonomier ... I mellemtiden står dybt rodfæstede problemer i verdensøkonomien endnu tilbage at rette op på. Mange risici og betydelige usikkerhedsfaktorer kommer i form af stor gæld, værdipapirsbobler, protektionisme

og en eskalering af globale og regionale brændpunkter. For at forvandle cykliske, økonomiske genrejsninger til bæredygtig vækst har vi brug for samordnede, globale bestræbelser.«

Andre vigtige statistikker fra Kina, der er værd at bemærke i hans tale: forbrugets bidrag til økonomisk vækst har nu nået 58 %, en stigning på 4 % over de foregående fem år; andelen af serviceindustrien i forhold til BNP har nået 60 %; og hen over de seneste fem år er 80 millioner mennesker blevet flyttet til byområder, med en urbanisering, der nu ligger på 58,52 %.

Liu refererede til præsident Xis appel sidste år om et fællesskab for menneskehedens fælles fremtid – der flere gange blev hyldet af Karl Schwab, præsident for det Økonomiske Verdensforum, som introducerede Liu He, og som var ordstyrer for diskussionen, der fulgte hans tale. Liu sluttede: »Så længe, vi etablerer en ferm bevidsthed om fællesskabet for den menneskelige skæbne og arbejder sammen for at hjælpe hinanden og for at overvinde vanskeligheder, vil vi helt bestemt kunne gøre verden til et bedre sted.«

(Hele Liu Hes tale kan læses her <https://www.weforum.org/agenda/2018/01/pursue-high-quality-development-work-together-for-global-economic-prosperity-and-stability/>)

Foto: Økonomske chefrådgiver til Kinas præsident Xi Jinping, Liu He, taler på Davos Økonomiske Verdensforum, 2018.

Muellers Russiagate-fupnummer

er i færd med at falde sammen, men de neokonservative vil med djævelens vold og magt have krig

Leder fra LaRouche PAC, USA, 23. jan., 2018 – Der skal ikke herske nogen misforståelser med hensyn til, at de to, modsatrettede udviklingsforløb internt i USA i dag på en eller anden måde skulle være rent tilfældigt.

På den ene side befinder den nu to år lange kampagne for at stoppe Donald Trump, det såkaldte »Russiagate«, orkestreret af den britiske efterretningsagent Christopher Steele og hans aktiver i Obamas efterretningssamfund, sig på randen af kollaps. Denne konspirationsklikes deciderede kriminelle handlinger er nu afsløret – og mange af dem bør ende i fængsel. Peter Strzok, der ledede meget af Ruslands-efterforskningen i FBI, og som medlem af Robert Muellers Russiagate-specialstyrke, er blevet taget i at prale i en tekstbesked til sin elskerinde (og FBI-agentkollega) om et »hemmeligt selskab«, der skulle bringe Trump til fald umiddelbart efter dennes valgsejr. Strzok er også blevet afsløret i at give udtryk for, at der ikke var noget hold i anklagerne om aftalt spil med Rusland selv, da han gik med i Muellers heksejagt.

På den anden side har de neokonservative høge på begge sider af gulvet og i London, og endda inden for Trumps umiddelbare kreds, udløst et skingert hyl om at forberede til krig mod de falske »trusler« fra Rusland og Kina. Kineserne har taget

denne fare til efterretning; russerne har mere end taget den til efterretning. Der er mange advarsler, der kommer fra alle dele af det russiske etablissement, om, at Vesten synes at være gået fra forstanden – at, på trods af Trumps klare og gentagne opfordringer til fredelige og venligtsindede relationer med Rusland, nærmer krigsfremstødet sig hastigt det punkt, hvorfra det ikke er muligt at vende om.

På Davos Økonomiske Verdensforum, der åbnede i dag, sagde Andrei Kostin, adm. dir. for VTB, en af Ruslands førende banker, til *Financial Times*, at hans største bekymring er den farlige situation, som skabes af NATO's våbenoprustning i Europa, der kunne udgøre en fare for en »ulykkeshændelse« mellem NATO og russiske styrker. »Vi står ved indledningen til et nyt våbenkapløb«, sagde Kostin, der er meget tæt på Putin. »NATO kræver flere våben og spreder flere våben i Europa, og Rusland vil absolut give igen i samme mål.« Den tidligere amerikanske forsvarsminister William Perry har fastslået samme pointe – at holdningen med »affyr på befaling« og den uforsvarlige amerikanske militære oprustning både i Europa og i Stillehavsområdet, har bragt verden nærmere til krig, end det nogensinde var tilfældet under den Kolde Krig.

Kostin kom med endnu en advarsel, i lyset på trusler i USA's Kongres om endnu flere sanktioner mod Rusland: »Sanktioner mod institutioner overhovedet ville, siger jeg personligt, være ligesom at erklære krig. Jeg ser ingen grund til, at den russiske ambassadør skulle blive i Washington længere efter det, eller at den amerikanske ambassadør skulle blive og svømme i koldt vand i Moskva. Jeg mener, at dette er en 'værre end den kolde krig'-situation, og det er meget farligt. Og jeg mener, at Kongressen leger med ilden, for relationerne går fra dårlige til værre, og det har vi ikke ansvaret for.«

Der findes kun én måde at stoppe galskaben på. De geopolitiske blænder må rives bort fra de amerikanske og europæiske befolkningers øjne, og i særdeleshed fra deres ledes øjne. Det nye paradigme for menneskeheden, som for længst er blevet

foreslået af Lyndon og Helga LaRouche, er ikke længere blot en vision for fremtiden – det ligger lige foran os, i den Nye Silkevej, der allerede er i færd med at transformere flertallet af nationer i verden, i Asien, Afrika, Latinamerika og selv i dele af Europa og USA. At tilskrive denne transformation, der hviler på et tæt samarbejde mellem Kina og Rusland i både økonomiske og strategiske anliggender, onde hensigter, er det rene galskab. Der er intet, der holder de vestlige nationer tilbage fra fuldt og helt at deltage i denne nye organisering af relationer i verden – ikke ved at blive erstattet som den dominerende magt af de fremvoksende magter (sådan, som de sande geopolitiske troende siger, det forholder sig), men derimod som fulde partnere i et partnerskab mellem suveræne nationer, der er forpligtet over for én fælles vision: en bedre fremtid for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee's afsløring af det britiskkorkestrerede »Russiagate« som et kupforsøg imod USA's regering, er nu brudt ud i offentlighedens søgelys, men City of Londons og Wall Streets finansielle Herrer ville foretrække krig frem for en afslutning på deres imperierige. Denne kamp kan vindes, men desperationen hos den døende art, der kendes som oligarkiet, efterlader meget lidt tid til at opnå denne store transformation. Tiden for handling er nu inde for alle gode sjæle.

Foto: »Kupmagere 'in action'.« (Fotoet er faktisk taget efter Boston-bombningerne; Whitehouse photo)

Tidligere BIS-cheføkonom:

Centralbankerne befinder sig i et Catch-22-dilemma med det forestående krak

23. jan., 2018 – »Centralbanker er nu fanget i en 'gældsfølde'. De kan ikke blive ved med at holde renterne på næsten nul med presset fra global inflation, der vokser, fordi det vil føre til en endnu mere farefuld finansboble, men de kan heller ikke bare hæve renterne, fordi det risikerer at få systemet til at eksplodere.«

Lyder det bekendt? Lyndon LaRouche og *EIR* har nu i årtier advaret om, at systemet var dømt til enten at kollapse indad via hyperinflation, eller eksplodere via bankerot. Denne »Catch-22«-situation, som her beskrives, blev afsløret af William White, chef for OECD's tilsynsstyrelse og tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS, i et interview fra Davos med *Daily Telegraphs* internationale business-redaktør, Ambrose Evans-Pritchard.

White siger, at kollapset er uundgåeligt som følge af centralbankpolitikken med kvantitativ lempelse, der har gjort systemet mere farligt end i 2008. »Alle markedsindikatorer ligner lige nu meget det, vi så før Lehman-krisen, men lektien er på en eller anden måde blevet glemt«, siger White. Den globale gældsmængde er steget med yderligere 51 procentpoints af BNP siden Lehman-krisen og er nu oppe på rekordhøje 327 %, iflg. data fra det Internationale Finansinstitut (IIF).

Med kvantitativ lempelse »har banker smidt mere brænde på bålet«, siger White. »Der er ingen, der ved, hvad der sker, når de aftrapper den kvantitative lempelse. Markederne må hellere være meget forsigtige, for der er mange brudpunkter derude.« Han påpeger den aftrapning, der allerede finder sted, med Federal Reserve, der nu sælger for \$50 mia.

statsobligationer om måneden. Med hensyn til rentesatserne, så advarer seneste rapport fra det Amerikanske Finansministeriums Kontor for Finansresearch (OFR) om, at en stigning på 100 basispoints ville slå en streg over \$1,2 billion i obligationsværdier (med henvisning til Barclays U.S. Aggregate Bond Index). Tiårige statsobligationer er allerede steget til det højeste niveau på tre år, 2,66 %, i sidste uge.

Kredit i dollars ud over amerikansk jurisdiktion er femdoblet på 15 år, til over \$10 billion. »Dette er et meget højt tal. Så snart verden kommer i vanskeligheder, vil en masse mennesker få problemer med at servicere denne dollargæld.«

For at vise, hvordan kreditkvaliteten er forværret, nævner White til en start spredningen af et ureguleret gældsinstrument, »tyske Schuldschein-obligationer« (GSB; German Schuldschein Bonds). Schuldscheins er IOU's (simple gældsbeviser), hvis marked rent historisk har været begrænset til tyske selskaber, men som for nylig er blevet udvidet til internationale kunder, der ikke har adgang til andre former for kredit, hvor der kræves en kreditvurdering, og er nu blevet til en form for højrisiko-skyggebanksvirksomhed. Schuldscheins kræver ingen kreditvurdering. Den tyske Schuldschein-gæld er nu på 50 % i udlandet.

Et typisk eksempel er det britiske selskab Carillion, der netop er gået fallit, og som havde rejst £112 million gennem GSB'er.

»Farmaceutiske selskaber er underkastet love, der tvinger dem til at foretage tests for utilsigtede konsekvenser, før de lancerer et nyt medikament; men centralbanker lancerede et kæmpemæssigt socialt eksperiment med kvantitativ lempelse med skødeløs lidt tanke på bivirkningerne«, sagde White. »Vi er ved at løbe tør for ammunition. Jeg er bange for, at dette på et tidspunkt vil blive løst gennem en masse misligholdelse af gældsforpligtelser.«

Foto: William White er tidligere cheføkonom for den Internationale Betalingsbank, BIS. (Credit: Real Vision)

»Tiden er inde til at lukke britiske imperieoperationer ned« Helga Zepp-LaRouche i ugentlig international webcast. pdf og video

Så vil jeg gerne sige noget om de subjektive grunde til, at jeg, på trods af alle disse farer, er fundamentalt meget optimistisk: Og der er ikke er nogen pointe i at være bekymret. Man må have en vision for, hvor man med sit liv vil bidrage til forbedringen af den menneskelige race. Jeg har en vision, der ikke er helt identisk med Xi Jinpings, men min vision er også meget lig min mands, med hvem jeg i 40 år har arbejdet på dette, at vi har en verden, hvor hvert enkelt menneske på denne planet kan få et anstændigt liv, kan opnå at opfylde hele det potentiale, som det enkelte menneske har, og at menneskeheden kan blive voksen! Vi kan gå tilbage til de værdier, der er karakteristiske for den Amerikanske Revolution, for den Tyske Klassik, for den Italienske Renæssance og andre af kulturens højdepunkter. Jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan få en kulturel renæssance for klassisk musik, klassisk poesi, og eftersom Kina allerede er

på denne kurs ved at genoplive den konfutsianske tradition og lægger stor vægt på klassisk kultur og videnskabelige gennembrud, mener jeg, at Vesten virkelig bør gentænke, hvad vore bidrag til universalhistoriens fremme var, og dernæst genoplive dem og få en dialog mellem kulturer med alle landes bedste traditioner.

Jeg mener, at dette er menneskets natur.

Download (PDF, Unknown)

Amerikas udbytte af at gå med i den Nye Silkevej: Optimisme

Leder fra LaRouche PAC, USA, 17. jan., 2018 – Inkarnerede medieseere i USA er relativt sikre på, hvad der vil ske i den nærmeste fremtid: Regeringen går af; millioner af lovende, unge mennesker bliver deporteret; en epidemi af mere og mere potente opiater vil slå et voksende antal millioner amerikanere ihjel, elektronisk overvågning af alle, hele tiden, vil fortsætte i det uendelige; præsident Trumps planlagte \$1 bio. store initiativ for at bygge ny infrastruktur vil ikke ske; krige vil fortsætte i Afghanistan, Mellemøsten og Afrika, og vi vil sandsynligvis gå i krig med Rusland i Europa eller over Nordkorea i Asien.

Erhvervsfolk har deres egen version: De kan ikke finde faglært arbejdskraft til at besætte deres ledige jobs; men de hæver alligevel ikke lønnen, fordi de er usikre på, hvad der sker, når aktie- og låneboblen brister.

Sammen med masseskyderier og periodiske terrorangreb er dette blev amerikaneres, og europæeres, »informerede forventninger«. Tingene er gået virkelig galt siden århundredeskiftet – og især siden finanskrakket i 2007-08 – og pessimisme er således dagens orden.

Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche, som har stor erfaring med Kina og er en intellektuel ophavsmand til instituttets politik for den »Nye Silkevej«, påpeger, at forventningerne i Kina er helt anderledes. Forventningerne her er økonomisk vækst, afslutning af fattigdom, ikke alene dér, men også i meget fattige lande, at se teknologiske vidundere og ny infrastruktur, at opleve kulturelt samarbejde med andre lande og mulighederne for fred; og endda – husker I, da millioner af amerikanere drømte om dette? – udforskning af Månen og Solsystemet.

Hun påpeger, at den voksende indflydelse, som Kinas Bælte & Vej Initiativ har – og som senest har tiltrukket den franske præsident Emmanuel Macron – er en indflydelse for optimisme og en fornemmelse af at have en mission, og ikke blot »praktiske« aftaler om at bygge højhastigheds-jernbaner, selv om disse også kan sprede en kulturel optimisme med hensyn til fremtiden.

Denne mission er afgørende for at være optimistisk. Et finanskrak af »alting-boblen« er rent faktisk på vej, og det med sikkerhed. Men, ved at genindføre Glass/Steagall-bankopdelingsloven, kan vi med lethed bringe banksystemet og økonomien igennem det og øge kredit til at udvide reel økonomisk produktivitet. Der findes metoder, som har stået deres prøve i amerikansk historie, til at få kredit dirigeret til de store infrastrukturprojekter og de banebrydende

teknologier, vi behøver, og endda et forceret program for opnåelse af fusionskraft.

Det, der er vigtigt, er at erkende, at Kinas mission for Bælte & Vej Initiativet for stormagter, vendt mod verden, er en succesfuld mission, og at gå med i den. Kernen, som er præsidenterne Donald Trumps, Xi Jinpings og Vladimir Putins samarbejde for at afslutte 20 års permanent krig, findes stadig.

LaRouche PAC og Schiller Instituttet har lagt en klar plan for en mission. For det første, stop briternes og amerikanske imperiefraktioners og efterretningsvæseners planlagte kup mod Trump. Efter at have påført dette kup et tilbageslag gennem masse-cirkulation af vores »Mueller-dossier«, så cirkulér dernæst Lyndon LaRouches økonomiske politikker med de »Fire Love«, for at genoprette amerikansk produktivitet og få Amerika klar til at gå med i en ny Marshallplan i Bælte & Vej Initiativet.

Dette er de *reelt informerede* forventninger for landets nærmeste fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump deltager i ceremonier i marken i 2018 College Football Playoff National Championship. 8. januar, 2018. (Official White House Photo by Shealah Craighead)

Regn ikke med Wall Street!

Hvad præsident Trump har

brug for at forstå om økonomi. pdf og video

Den fremgangsmåde, der er nødvendig, er at opgive denne idé om økonomi; at sige, glem 'tilføjet værdi', glem 'penge'. Ægte rigdom kommer af at forøge vores magt over naturen, af at forbedre vores levestandard og at opdage mere om universet og om os selv, gennem udvikling af videnskab og udvikling af en skøn kultur. Vi kan få en sådan økonomisk genrejsning; vi kan gå med i dette nye paradigme for økonomisk tankegang, som, baseret på årtiers organisering af LaRouche-parret, nu i vid udstrækning er Kinas politik gennem dets Bælte & Vej Initiativ. Vi kan gå med i dette. Vi kan få en økonomisk genrejsning; men vi bliver nødt til at fortælle præsident Trump: Se ikke hen til Wall Street for en økonomisk genrejsning. Forvent ikke, at \$200 mia. i statslig finansiering vil blive imødekommet af en entusiastisk strøm af \$1 bio., der strømmer ud fra Wall Street for at genopbygge vandsystemet i Flint, Michigan, blandt andet, eller til oversvømmelseskontrol efter orkaner i Texas; det vil ikke ske. Den eneste måde, vi kan gøre det på, er som en national prioritet, og det er ikke muligt at opnå nogen af disse LaRouches fire politikker uafhængigt af hinanden. De følges ad: Glass-Steagall; statslig bankpraksis; teknologiske snarere end monetære målemetoder til at udfordre økonomisk vækst; og forcerede programmer for at skabe dette næste niveau, som er det sande nettoresultat, den sande, økonomiske aktivitet. Vi har brug for det som et samlet hele, som et nyt koncept for, hvordan økonomi fungerer; i modsat fald vil vi ikke få en økonomisk genrejsning i USA.

Download (PDF, Unknown)

Afgørelsens time er kommet for amerikansk økonomi – vil Trump vende tilbage til sine kampagneløfter?

Præsident Trump vil få mulighed for en økonomisk 'genstart' den 30. jan., når han holder sin State of the Union-tale. Forud for dette vil han afholde møder for at færdiggøre sine længe ventede infrastrukturplaner. Han er under et enormt pres fra Wall Street-spekulanter for at begrænse infrastrukturinvesteringer til offentlig-privat partnerskaber (PPP'er), som, hævder deres fortalere, kan generere profitter for dem samtidig med at undgå problemet med budgetunderskud. PPP'er fokuserer primært på investering i lavomkostningsprojekter med allerede eksisterende teknologi, såsom privatisering af køreveje og opførelse af vejafgiftskabiner, som involverer få omkostninger, men store indtægter. ...

Hvis han lytter til disse talsmænd for nedskæringspolitikker, med »det frie marked« og minimalstatspolitik, og som omfatter yderligere afregulering af bank- og finansvæsen, er det uundgåeligt, at aktie- og selskabsgældsboblerne, der nu pumpes op til rekordhøjder, vil briste og indlede en depression, dybere end den i 2008.

EIR-artikel af Harley Schlanger.

Foto: Præsidentkandidat Donald Trump i Charlotte, North Carolina, 27. okt., 2016.

Download (PDF, Unknown)

Uden at tilslutte sig Asiens 'Nye Silkevej', står Trump over for et finanskrak

Leder fra LaRouche PAC, USA, 7. jan., 2018 – Præsident Donald Trumps administration kan ikke miste flere muligheder, hvis den skal udføre den plan, som det amerikanske folk, først og fremmest, valgte Trump til: At få USA ud af evindelige krige i udlandet og genopbygge og genindustrialisere nationen.

Hvis den store skattelettelse til selskaberne er alt, hvad Trump-administrationens økonomiske politik har at byde på, så står præsidenten og nationen over for et forestående finanskrak og endnu en såkaldt »stor recession«, der er meget værre end den foregående. Den enorme selskabsgæld og aktiemarkedsboble, som allerede i et årti er blevet skabt med gratis penge fra centralbanken, og som nu er omgivet af det, analytikere kalder »alt-boblen« med andre, eksploderende gældskategorier, kan ikke klare den mindste, kommende rentestigning. Skattelettelser for selskaberne vil ikke redde denne boble, men derimod blot i højere tempo pumpe den op, indtil den eksploderer. Storbankerne på Wall Street og i

London kæmper sig ud af denne gæld ved at genforsikre den – samle den i pakker og sælge den videre – vel vidende, at den ikke kan honoreres. Amerikanske bankers sikring af gæld – selskabs-junkgæld, bil- og kreditkortgæld, studentergæld osv. – er vokset med \$1,1 billion, eller 25 %, blot i 2017.

Det Hvide Hus og Kongressen må ganske enkelt trodse Wall Streets gammelkonesnak om Glass/Steagall-loven og genindføre denne lov omgående, for at isolere kommerciel bankpraksis fra denne kasinospekulation, før den eksploderer. Og de må udstede statskredit til ny infrastruktur og et videnskabsprogram som drivkraft for økonomien, og således genopbygge produktivitet og velbetalt, produktiv beskæftigelse.

Men netop heri ligger problemet. Præsidentens møde på Camp David i denne weekend med det Republikanske lederskab, og som angiveligt skulle dreje sig om en 1\$ billion stor infrastrukturplan, ser ikke ud til at fremvise den store diskussion eller det store fremskridt. Desperate tåbeligheder kommer frem – som at omdirigere måske \$2 mia. i annulleret amerikansk hjælp til Pakistan, til byggeri af veje og broer! – hvilket betyder, at Det Hvide Hus absolut ikke har nogen idé om, hvordan et investerings- og anlægsbudget til infrastruktur kan skabes eller finansieres. Selv hjælpen til genopbygning efter katastroferne i de stater og områder, der er hærget af orkanerne – og som omfatter afgørende infrastruktur til elektricitet og storm-kontrol – er blevet forsinket uden nogen som helst handling i næsten tre måneder.

Og dog vil guvernøren for Vest Virginia, når han på onsdag holder sin tale om Statens Tilstand, bygge på en langfristet forpligtelse på \$80 mia., som han har, fra et kinesisk selskab, støttet af en statsejet bank i Kina. Guvernøren af Maryland, der nu gennemfører forundersøgelser til en maglev-linje (svævetog) fra Baltimore til Washington, har en \$5 mia. stor forpligtelse fra Japan. Er der tale om en mystisk hemmelighed?

Nej, der er snarere tale om en invitation fra Kina, der virkelig er win-win, til USA om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet for storslåede infrastrukturprojekter; og en voksende »konkurrence« fra Japan for at bruge sine store kapaciteter for infrastrukturteknologi i og for andre lande, i nogle tilfælde sammen med Kina. Og Rusland og Sydkorea gør det samme med byggeri af avancerede kernekraftreaktorer.

Og der er ligeledes tale om USA's første finansminister, Alexander Hamiltons metode til kreditskabelse til ny infrastruktur og teknologier til varefremstilling, som er forklaret af Lyndon LaRouche i det 21. århundredes form. Både Kina og Japan anvender disse metoder til statslig kreditskabelse. Tilbuddet om at tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet er der, givet af præsident Trumps gode ven, Kinas præsident Xi. Dette forklares fuldt ud i *Amerikas fremtid på den Nye Silkevej*, som er brochuren om LaRouches »Fire Økonomiske Love«, der uddeles til hele Kongressen.

Den amerikanske præsidents 'Tale om nationens tilstand' den 30. jan. bliver sidste chance for, at denne win-win-strategi skal komme fra administrationen; og Kongressen må under alle omstændigheder tage dette spørgsmål op og vedtage det som lov. Uden dette, og uden Glass-Steagall, vil vi se den gigantiske Wall Street gældsboble og »finansieringsteknikker« blive pumpet op i endnu mange uger og måneder, indtil den brister ned over den amerikanske økonomi.

Foto: Præsident Donald J. Trump vandrer hen ad Det Hvide Hus' vestlige kolonnade / 3. jan., 2018.

Danmark behøver LaRouches handlingsplan inden nyt finanskrak. RADIO SCHILLER, 8. jan., 2018

https://soundcloud.com/si_dk/danmark-behoever-en-handlingsplan-inden-nyt-finanskrak

Seneste politiske analyse v/ formand Tom Gillesberg

Desperat britisk angreb befrier Trump for populistisk mytologi

Leder fra LaRouche PAC, USA, 3. jan., 2018 – Med Russiagate, der smuldrer under fødderne på de angivelige olympiske guder, har briterne nu taget så desperate forholdsregler for at redde deres kupforsøg mod USA's præsident, at de utilsigtet har befriet præsidenten for den spændetrøje, der hedder »populisme«, som faktisk blev tvunget ned over ham af de selv samme kupmagere, for at begrænse hans evne til at handle.

Forud for dette udløste London to panikslagne og ynkelige operationer i løbet af de seneste 48 timer, og som havde til hensigt at genoplive det døende og miskrediterede Russiagate. For det første skrev de to høvdinge fra Fusion GPS, Glenn Simpson og Peter Finch, en kronik i *New York Times*, hvor de hævdede, at de havde reddet Amerika fra »et angreb på vort

land fra en fjendtlig, udenlandsk magt«, ved at hyre ruslandseksperter fra britisk efterretning Christopher Steele til at sætte det, Trump helt korrekt kaldte en »bunke skidt«, sammen. For det andet, så offentliggjorde sladderjournalisten Michael Wolff, hvis andet værk var en biografi af Rupert Murdoch, en forpremiere på sin nye bog, *Fire and Fury: Inside the Trump White House*, i den britiske sprøjte for britiske efterretning, *Guardian*, der udgav udvalgte afsnit fra bogen, som citerer Steve Bannon, den anti-kinesiske, anti-russiske tosse, der fortsætter med at hævde, at han er en af Trumps nærmeste rådgivere til trods for, at han er blevet fyret af Det Hvide Hus. Bannon citeres for at sige, at mødet mellem Paul Manafort, Jared Kushner og Donald Trump, jr. og en russisk advokat i juni 2016, var »forræderisk«, »upatriotisk« og »noget rigtig skidt«.

Hvad var Trumps respons? Han kom omgående med en udtalelse, der meget ligefremt, som han plejer (med en indbefattet reference til Franklin Roosevelt), siger:

»Steve Bannon har intet med mig eller mit præsidentskab at gøre. Da han blev fyret, mistede han ikke alene sit job, han mistede forstanden ... Steve havde meget lidt med vores historiske sejr, som blev leveret af dette lands glemte mænd og kvinder, at gøre ... Steven repræsenterer ikke min base – han er kun med for sin egen skyld. Steve foregiver at være i krig med medierne, som han kalder oppositionspartiet, og dog brugte han sin tid i Det Hvide Hus til at lække falske informationer til medierne for at gøre sig selv langt mere betydningsfuld, end han var. Det er det eneste, han er virkelig god til. Steven var sjældent i møder med mig alene og foregiver kun at have haft indflydelse for at narre folk, der ikke har nogen adgang eller nogen anelse, og som han hjalp med at skrive forlorne bøger.«

Dette skal ses som en uafhængighedserklæring fra den højrefløjs-, populistiske klappælde, der har forsøgt at bejle til Trump for at få ham væk fra sin forpligtelse til at

etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Bannon og hans Breitbart-nyhedssite bruger det meste af deres tid til at tilskynde til forberedelser til konfrontation, både økonomisk og militær, imod Rusland og Kina. Deres eneste basis for at forsvare Trump imod Robert Muellers Russiagate har været at anklage Hillary Clinton, snarere end Trump, for aftalt spil med den store, slemme russiske bjørn – og således forvrænge den meget virkelige kendsgerning, at Hillary Clinton og Barack Obama var fanatisk indstillet på at indlede en krig med Rusland og Kina, som kun blev forhindret af Clintons nederlag i præsidentvalget.

Trumps virkelige base drejer sig i stigende grad om kun én ting – nemlig, at han må se at lykkes med at genopbygge amerikansk industri og den smuldrende infrastruktur og skabe tusindvis af jobs; i modsat fald vil han miste sin stærke støtte fra arbejderbefolkningen. Trump holder i denne uge flere møder for at forberede en kampagne for en national infrastrukturpolitik. Selv, hvis de kommer frem med et kompetent program, vil det mangle midlerne til at finansiere det, hvilket vil være umuligt uden at bekæmpe den massive spekulationsboble, der har sat det vestlige banksystem på en kurs for et snarligt kollaps, som er langt større end det i 2008. Lyndon og Helga LaRouches og deres organisations årelange kamp for at genindføre Glass-Steagall, genetablere en nationalbank og frigive denne nations industrielle og videnskabelige potentiale reflekteres i stigende grad i diskussioner fra alle sider af det politiske spektrum, som diverse rapporter fra i dag viser.

Men tiden er knap. Finanskrisen vil, hvis den ikke løses gennem at fjerne den spekulative boble, eksplodere og ødelægge enhver bestræbelse på at Gøre Amerika Stort Igen. Alt imens LaRouche Political Action Committee (LPAC) fortsætter med at cirkulere afsløringen af »den politiske lejemorder Robert Mueller«, så uddeler vi nu også, til alle senatorer, alle kongresmedlemmer og tusindvis af regionale politiske ledere og

samfundsledere, vores brochure, »LaRouches Fire Love & Amerikas Fremtid på den Nye Silkevej«. Dette er Trumps nødvendige vej til succes.

Foto: Til venstre, Steve Bannon; til højre Donald Trump.

Flere advarsler om finanskrak i 2018

Mandag, 1. jan., 2018 – Morgan Stanleys researchafdeling forudså et krak i selskabsgældsboblen i 2018, i en researchberetning ved årets slutning, der blev cirkuleret den 30. dec. NASDAQ-websiden opsummerede Morgan Stanley-rapporten som følger: »Research-teamet [hos Morgan Stanley] har nu et meget dystert syn på kreditmarkederne. Banken siger, at selskaber har udstedt alt for meget gæld, især, fordi de brugte pengene til at tilbagekøbe aktier; og, med rentesatser og afkast, der sandsynligvis vil stige, kunne dette sætte mange i vanskeligheder. Apple er et af de selskaber, der nævnes som værende truet. 'Markeder forventer en glidende nedtrapning af kvantitativ lempelse. Det gør vi ikke.' MS forventer, at markeder af investeringsgrad (eks. obligationer af god kvalitet, der ikke har risiko for ikke at blive tilbagebetalt) vil blive ramt lige så hårdt, som markeder for junkgæld.«

Bankhistoriker og tidligere investeringsbankier Nomi Prins gav en mere detaljeret advarsel i Thruthdig den 29. dec.: »Frem til 1. oktober havde selskabernes udstedelse af gæld af investeringsgrad allerede oversteget \$1 billion – og slog hermed tempoet i 2016 med tre uger. Mængden af selskabsgæld af spekulationsgrad (eller junkgæld), der blev udstedt i de

første tre kvartaler af 2017, var 17 % højere end hen over samme periode i 2016. Tilsammen betyder det, at udstedelse af amerikansk selskabsgæld står til endnu et rekordår, såvel som også at være det sjette, konsekutive år for forøgelse af udstedelse af selskabsgæld.

»Som historien har vist os, så brister alle bobler ... Selskabsgæld i amerikanske selskaber, der ikke er finansielle, som procentdel af BNP, har haft et opsving før hver af de seneste tre recessioner. I år nåede det op på niveauer som før krisen i 2007 ... og hvor tidligere, selskaberne brugte noget af deres gæld til at investere i reel vækst, så er selskabernes investeringer denne gang forblevet relativt lave. I stedet har selskaberne været på et indkøbsorgie og har opkøbt egne aktier og herved etableret en tilbagevenden til 2007-niveauet for tilbagekøbsaktier.

Med hensyn til det finansielle, så bliver 2018 et usikkert år med flere bobler, der oppustes af billige penge, efterfulgt af en lækage, der vil begynde med markedet for obligationer eller gæld ... Hvis der kommer endnu en finanskrisen i 2018, bliver den værre end den sidste, fordi systemet fortsat er forblevet grundlæggende set uden reformer, bankerne fortsat er for store til at lade gå ned, og Fed og andre centralbanker fortsætter med at kontrollere pengestrømmen til disse banker (og til markederne) ved at fastholde lave omkostninger for pengene.«

Modstanderne er Wall Street og Londons City

– De allierede er Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, USA, 1. januar, 2018 – Om kun fire uger vil præsident Trump holde en State of the Union Address – tale om nationens tilstand – med sit løfte om at genopbygge Amerikas økonomiske infrastruktur, der står på spil og er tvivlsomt. USA og Europa står over for et nyt finanskrak, centreret omkring Wall Street og City of London, og præsidenten spilder tiden med at foregive, at aktiemarkedet repræsenterer en stor genrejsning af den amerikanske økonomi.

Det amerikanske folk, der har samlet sig omkring os for at forsvare præsidenten mod det britiske angreb under ledelse af den juridiske lejemorder Robert Mueller, må få Trump og Kongressen til at begribe, at der ikke har været tale om nogen økonomisk genrejsning. Der kommer flere og flere advarsler, der siger, at den enorme gældsboble i selskaberne er ved at være klar til at bryde, og en drastisk skattelettelse til disse selskaber vil blot tvinge mere luft ind i boblen og få den til at eksplodere.

Vi må meget hurtigt bryde Wall Street-bankerne op, før dette krak kan nå at indtræffe, og skabe reel værdi og produktivitet gennem at udstede – ikke \$1 billion – men derimod mindst \$2-3 billion i ny statskredit til at bygge ny, national infrastruktur på højeste teknologiske niveau. Dette omfatter et netværk af højhastighedsjernbaner, der skal bygges lige så hurtigt og effektivt, som nationer som Kina og Japan har bygget dem. Det omfatter avancerede teknologier for kernekraft, og det omfatter at få NASA tilbage på hele Månen og omkring den; og det omfatter teknologi for fusionskraft, så vi kan tage til Mars.

Finansministeren og Wall Street har solgt den idé til præsident Trump, at den amerikanske økonomi skulle befinde sig

i et stort opsving. Men, hvorfor var dollarkursen så lav i forhold til andre, store valutaer i 2017, og hvorfor falder den stadig efter skattelettelser og rentestigninger? Hvorfor stiger dødsraten fortsat i Amerika, og hvorfor falder den forventede levealder fortsat? Hvorfor nåede det sandsynlige tal for dødsfald som følge af overdosis af opiater op på et ugudeligt 70.000 i 2017, inklusive hundreder af mennesker, der døde af overdosis *mens de var på arbejde*? Og hvorfor, sidste gang, selskaber fik muligheden for at hente penge hjem fra udlandet til en superlav skattesats i 2005, brugte de da 95 % af det til at opkøbe aktieandele og uddele dividender? Hvad var det, der fulgte kort tid efter – velstand, eller et globalt finanskrak?

Præsident Trumps fejltagelser med denne såkaldte økonomiske genrejsning gør det vanskeligere, nu, at få den reelle genopbygning af amerikanernes ødelagte infrastruktur, som han ønsker, og som han vil kræve i sin State of the Union tale. Amerikanske aktivister må nu få dette til at ske: At fikse det, som præsident Eisenhower for 65 år siden kaldte »de rystende mangler for at imødekomme krav som følge af katastrofer eller forsvar«, som vi nu atter ser det i ødelæggelserne efter orkaner, strømsvigt, ukontrollable brande og togulykker. Det vil kræve en masse statskredit, og *EIR*-magasinets stifter Lyndon LaRouche har defineret, hvordan det skal gøres.

Præsidenten er endnu hårdere angrebet af geopolitisk tænkning, som kræver udenlandske modstandere, hvis besejring gennem krig eller på anden vis må være målet for amerikansk »sejr«. Vil han konfrontere Kina over »handel«? Kina bygger store infrastrukturprojekter i hele verden og arbejder på at fjerne fattigdom, *inklusive i USA*, hvor investeringer nu giver håb til guvernør Justice i Vest Virginia, vores tredjefattigste stat.

Vores job frem til denne dato, den 30. januar, er at få præsidenten og denne, ikke 'gør ingenting', men 'ved

ingenting' Kongres til at tilslutte USA Bælte & Vej
Initiativet, Kinas »Nye Silkevej«.

Så kan vi synge den gamle nytårssang:

»Should geopolitics be forgot
And buried for all time?
Should war and plunder be forgot,
For the aims of all mankind?
"For all of mankind, my jo,
For all of mankind,
Let war and plunder be forgot
For the aims of all mankind!«

Frit oversat:

Melodi, 'Skuld gammel venskab rejn forgo'

»Skuld geopol'tik ren forgå, For altid kules ned?

Skuld krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed?

For fælles men'skehed, åh ja, For fælles men'skehed,

Lad krig og hærgen ren forgå, For den fælles men'skehed!«

*Foto: Præsident Donald Trump underskriver Direktiv 1 for
Rumfartspolitik. 11. dec., 2017.*

(Official White House Photo by Joyce N. Boghosian)

Helga

Zepp - LaRouches

Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumsspil, altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til, fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i

verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henvend 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA, hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i

særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer, hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om, at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

Den Nye Silkevej forandrer nu verden:

USA må tilslutte sig i 2018.

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut

Nyt Paradigme Webcast, 28. dec., 2017

Kan vi i tide, før et nyt finanskrak kommer ned over os – det hænger jo over vores hoved som et Damoklessværd – kan vi i tide skabe denne form for forandring i USA i særdeleshed, men også i Vesteuropa, hvor vi tilslutter os dette nye paradigme, eller vil denne kamp for civilisationen blive tabt? Jeg er meget optimistisk mht., at den kan vindes, men det kræver aktivitet: Vi oplever ikke dialektisk materialisme, eller historisk materialisme, hvor positive begivenheder får deres eget liv; for, det er altid den subjektive faktor, der spiller en meget stor rolle, og et sted, hvor dette ses meget tydeligt, er med Xi Jinping, der virkelig har frembragt en positiv kinesisk udvikling, en total opgradering og en total transformation ind i et nyt paradigme. Og vi har brug for sådanne mennesker i Vesten til at gøre ligeså.

Schiller Instituttet har absolut indgået en forpligtelse til at gøre alt, hvad der står i vores magt, for at få USA og Europa til at samarbejde med den Nye Silkevej, for det vil blive den afgørende kamp i det nye år.

**Kinas initiativ: Fra
undergang gennem
selvdestruktion til velstand
og fremgang.
Tale af Natalia Vitrenko,
leder af Ukraines
Progressive Socialistparti,
på Schiller
Instituttets konference,
25-26. nov., 2017**

Den eksisterende verdensorden er forældet. Så længe, den fortsætter, vil menneskeheden være truet af spredningen af konflikterne i Mellemøsten, Ukraine og Nordkorea til en atomar Tredje Verdenskrig, og af det verdensomspændende, spekulative finanssystems krak, som vil blive lige så destruktivt. Det er mislykkedes de internationale, globaliserede institutioner, skabt af de førende, kapitalistiske lande under USA's auspicer – Den internationale Valutafond, Verdenshandelsorganisationen, NATO, Verdensbanken og den

Paradigme Webcast, 7. dec., 2017, med Helga Zepp-LaRouche

I Europa ser det endnu mere dystert ud, for de europæiske nationer befinder sig i en totalt kaotisk tilstand. Der er de øst- og sydeuropæiske nationer, der ønsker at gå sammen med Kina i Bælte & Vej Initiativet; der er et totalt hysteri fra EU's side og også i vid udstrækning fra den tyske regerings side – hvad der så er tilbage af den – og som siger, »Kina opsplitter Europa«. Hvilket ikke er sandt! Kinesernes svar på denne anklage var, at Kina ikke behøver opsplitte Europa, det har det allerede selv gjort. Men der finder ingen diskussion sted i Europa om bankopdeling. Faktisk traf EU for blot et par uger siden beslutning om nye retningslinjer, der forbyder bankopdeling. De europæiske nationers overlevelse og disse EU-politikker er således uforenelige.

Vi må have en offentlig diskussion i Tyskland om f.eks., at vi må vende tilbage til den form for kreditpolitik, vi havde i perioden efter krigen med Kreditanstalt für Wiederaufbau (Kreditanstalt for genopbygning); men, vi må have finansiering af realøkonomien, og hele denne kasinoøkonomi må lukkes ned.

Jeg mener, at den største fare lige nu består i et ukontrolleret kollaps. Disse advarsler fra Bundesbank og BIS er virkelig en advarsel om, at folk må se at vågne op og ændre politik, før det er for sent: Så gå sammen med os i kampen for at få Glass-Steagall på dagsordenen, også i de europæiske lande.

Download (PDF, Unknown)